

Ennakkoratkaisukysymys

Muodostaako kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY ⁽¹⁾ 14 artiklan b alakohdan perusteella tehty lopullinen päätös, joka koskee sellaisen kaatopaikan, jolle on myönnetty lupa tai joka on jo käytössä, toiminnan harjoittamisen jatkamista, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun direktiivin 85/337/ETY ⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luvan?

⁽¹⁾ EYVL L 182, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 175, s. 40.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van Cassatie van België on esittänyt 10.3.2011 — INNO NV v. Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie) ja Couture Albert BVBA

(Asia C-126/11)

(2011/C 152/26)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Hof van Cassatie van België

Pääasian asianosaiset

Valittaja: INNO NV

Vastapuoli: Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie) ja Couture Albert BVBA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklaa, 2 artiklan d alakohdasta, 3 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklaa tulkittava siten, että nämä artiklat ovat esteenä kaupallisista menettelyistä sekä kuluttajanvalituksesta ja kuluttajansuojasta 14.7.1991 annetun lain 53 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa kielletään kyseisen lain 52 §:n 1 momen-

tissa mainituilla sektoreilla elinkeinonharjoittajia ilmoittamasta hinnanalennuksista tai viittaavat niihin alennuskieltokausina 5.11.–2.1. ja 15.5.–30.6. paikasta tai käytetyistä viestimistä riippumatta kyseisen lain 42 §:ssä tarkoitettulla tavalla sekä ilmoittamasta ennen alennuskieltokautta hinnanalennuksista, jotka ovat voimassa kyseisen alennuskieltokauden aikana, tai viittamasta niihin, myös jos kyseisellä toimenpiteellä, huolimatta kansallisen lainsäätäjän esittämistä kahdesta tavoitteesta, jotka ovat toisaalta kuluttajien etujen suojeleminen ja toisaalta elinkeinonharjoittajien välisten kilpailusuhteiden sääntely, todellisuudessa pyritään sääntelemään elinkeinonharjoittajien välisiä kilpailusuh-teita eikä toimenpide edistä tehokkaasti kuluttajansuojelua, kun otetaan huomioon muut lakiin sisältyvät takuut?

⁽¹⁾ EUVL L 149, s. 22.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 11.3.2011 — Aldegonda van den Booren v. Rijksdienst voor Pensioenen

(Asia C-127/11)

(2011/C 152/27)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Arbeidshof te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Aldegonda van den Booren

Vastapuoli: Rijksdienst voor Pensioenen

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko työntekijöiden vanhuuseläkettä ja jälkeenjääneiden eläkettä koskevista yleisistä säännöksistä 21.12.1967 annetun kuninkaan päätöksen 52 §:n 1 momentti, jonka perusteella leskeneläkettä alennetaan sen vuoksi, että 31.5.1956 annetun yleisen vanhuuseläkelain nojalla myönnettävää vanhuuseläkettä korotettiin miesten ja naisten tasa-arvoisesta kohtelusta 28.3.1985 annetun lain täytäntöönpanon johdosta, yhteensopiva yhteisön oikeuden ja erityisesti sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun direktiivin (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 46 a artiklan kanssa?

2) Onko työntekijöiden vanhuuseläkettä ja jälkeensä jääneiden eläkettä koskevista yleisistä säännöksistä 21.12.1967 annetun kuninkaan päätöksen 52 §:n 1 momentti, kun sitä tulkitaan siten, että 31.5.1956 annetun yleisen vanhuuseläkelain nojalla myönnetty vanhuuseläke on katsottava kyseisessä säännöksessä tarkoitetuksi vanhuuseläkkeeksi tai sitä vastaavaksi etuudeksi, yhteensopiva yhteisön oikeuden ja erityisesti 25.3.1957 tehdyn Euroopan yhteisön perustamis-sopimuksen 10 ja 39–42 artiklan kanssa, ja jos näin ei ole, onko työntekijöiden vanhuuseläkettä ja jälkeensä jääneiden eläkettä koskevista yleisistä säännöksistä 21.12.1967 annetun kuninkaan päätöksen 52 §:n 1 momentti jätettävä sovelta-matta?

(¹) EYVL L 149, s. 2.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte Suprema di Cassazione (Italia) on esittänyt 21.3.2011 — rikosoikeudenkäynti Demba Ngagne vastaan

(Asia C-140/11)

(2011/C 152/28)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte Suprema di Cassazione

Pääasian asianosainen

Demba Ngagne

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko direktiivin 2008/115/EY (¹) 7 artiklan 1 ja 4 kohtaa, 8 artiklan 1, 3 ja 4 kohtaa sekä 15 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että niissä kielletään jäsenvaltiota poikkeamasta näissä säännöksissä mainituista ensisijaisista säännöistä ja menettelystä määräämällä, että laittomasti maassa oleskelevan ulkomaalaisen on lähdettävä maasta, jos häntä ei ole mahdollista poistaa maasta välittömästi tai säilöönoton jälkeen?
- b) Onko direktiivin 2008/115/EY 15 artiklan 1, 4, 5 ja 6 kohtaa näin ollen tulkittava siten, että niissä kielletään jäsenvaltiota määräämästä seurauksena siitä, että ulkomaalainen kieltäytyy ilman perusteltua syytä lähtemästä vapaaehtoisesti maasta, ja vain tällä perusteella, että hän on syyllistynyt rikosoikeudellisesti rangaistavaan tekoon, josta on seurauksena vankeusrangaistus, joka on (jopa kymmenen kertaa) pidempi kuin säilöönotto maasta poistamista varten, joka on jo päättynyt tai jota on objektiivisesti mahdotonta toteuttaa?
- c) Voidaanko direktiivin 2008/115/EY 2 artiklan 2 kohdan b alakohdtaa tulkita, myös saman direktiivin 8 artiklan ja erityisesti SEUT 79 artiklassa vahvistetun yhteisen politiikan

valossa, siten, että riittää, että jäsenvaltio päättää määrätä, että on rikosoikeudellisesti rangaistavaa, että ulkomaalainen ei lähde vapaaehtoisesti maasta, jotta direktiiviä ei sovelleta?

- d) Onko direktiivin 2008/115/EY 2 artiklan 2 kohdan b alakohdtaa ja 15 artiklan 4, 5 ja 6 kohtaa päinvastoin tulkittava, myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 artiklan valossa, siten, että ne estävät sen, että laittomasti maassa oleskelevaan ulkomaalaiseen, jota ei ole objektiivisesti mahdollista tai jota ei voida enää ottaa säilöön, kohdistetaan maastapoistumismääräyksiä ja vapaudenrajoituksia, jotka johtuvat rangaistuksista, joita on määrätty näiden määräysten noudattamatta jättämisestä muodostuvista rikosoikeudellisesti rangaistavista teoista?
- e) Voidaanko johtopäätöksenä, myös kymmenennen perustelukappaleen, aiemmin voimassa olleen Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 23 artiklan, direktiivin 2008/115/EY johdanto-osassa mainittujen suositusten ja suuntaviivojen sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 artiklan valossa katsoa, että 7 artiklan 1 ja 4 kohdassa, 8 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa ja 15 artiklan 1, 4, 5 ja 6 kohdassa vahvistetaan sääntö, jonka mukaan vapaudenrajoituksen maastapoistamista varten on katsottava olevan viimeinen vaihtoehto ja että säilöönotto ei voi olla perusteltua, jos se liittyy maastapoistamismenettelyyn, jonka osalta ei ole kohtuullisia mahdollisuuksia maastapoistamiseen.

(¹) EUVL L 348, s. 98.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Södertörns tingsrätt (Ruotsi) on esittänyt 21.3.2011 — Torsten Hörnfeldt v. Posten Meddelande AB

(Asia C-141/11)

(2011/C 152/29)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Södertörns tingsrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Torsten Hörnfeldt

Vastaaja: Posten Meddelande AB

Ennakkoratkaisukysymykset

Tingsrätt pyytää unionin tuomioistuimelta vastausta seuraaviin ikäsyrjinnän kieltä koskevan yleisen oikeusperiaatteen ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annetun neuvoston direktiivin 2000/78 (¹) 6 artiklan tulkintaa koskeviin kysymyksiin.